RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN **VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER**

ARREST

nr. S/2012/0115 van 30 mei 2012 in de zaak 1112/0326/SA/3/0279

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de gemeente SINT-

MARTENS-LATEM

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Paul AERTS

kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

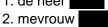
vertegenwoordigd door:

mevrouw

verwerende partij

Tussenkomende partijen:

1. de heer

3. VEG

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Marc HERSSENS

kantoor houdende te 9000 Gent, Recollettenlei 3

I. **VOORWERP VAN DE VORDERING**

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 22 december 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 20 oktober 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Martens-Latem van 20 juni 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een meergezinswoning.

Het betreft een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 16 mei 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Paul AERTS die verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Marc HERSSEN die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer met een op 31 januari 2012 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 29 februari 2012, dat er grond is om het verzoek van de derde verzoekende partij tot tussenkomst in te willigen en dat ze aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

Met dezelfde beschikking heeft de voorzitter van de derde kamer gevraagd aan de eerste en tweede verzoekende partij tot tussenkomst om nadere toelichting te verschaffen met betrekking tot het rechtens vereiste belang waarover zij menen te beschikken.

De eerste en tweede verzoekende partij tot tussenkomst zijn ingegaan op vermelde vraag. Het verzoek tot tussenkomst van de eerste en tweede verzoekende partij tot tussenkomst, eveneens aanvragers van de vergunning, zoals ook wordt gesteld in de bestreden beslissing, is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 25 maart 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van een meergezinswoning".

Een eerdere aanvraag met betrekking tot hetzelfde perceel en die een meergezinswoning met zes woongelegenheden beoogde, werd door de verzoekende partij en de verwerende partij geweigerd. Vervolgens werd ook een gewijzigde aanvraag met vijf wooneenheden geweigerd door de verzoekende partij. De vergunningaanvrager ging hiertegen in beroep, maar de

verwerende partij heeft nagelaten tijdig een beslissing te nemen, waarna op 15 februari 2011 het beroep door de Vlaams Minister van Ruimtelijke Ordening werd verworpen.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 6 april 2011 tot en met 6 mei 2011, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De brandweer van de stad Gent verleent op 10 juni 2011 een voorwaardelijk gunstig advies.

De Dienst Lokaal Waterbeheer brengt op 16 juni 2011 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 17 juni 2011 een ongunstig advies uit.

De verzoekende partij weigert op 20 juni 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen en overweegt hierbij het volgende:

" . . .

Legaliteitsaspect

De aanvraag heeft betrekking op het bouwen van een meergezinswoning en is principieel in overeenstemming met de bestemmingsplannen voor het gebied.

. . .

Opportuniteitsaspect.

Het project bevat tegenover de vorige versie de volgende minimale aanpassingen :
- de uitwendige dakconstructie werd licht aangepast zonder wijziging van het volume van
de binnenruimte

- de terrassen op beide verdiepingen werden voorzien van een afboording met een strookje groendak

Er zijn dan ook geen fundamenteel nieuwe elementen om af te wijken van de objecties bij vorige aanvraag.

De vervanging van de bestaande woning door een buitenmaats appartementsgebouw (5 ruime appartementen aangevuld met ruime buitenterrassen op de bovenverdiepingen) met 'aangeklede' valse platte bedaking over 3 bouwlagen breekt de bestaande historische harmonie.

De ruime terrassen op eerste verdieping en dakverdieping zorgen voor een schending van de privacy van de omwonenden. Dit effect wordt nog versterkt door de inplanting op slechts 4m t.o.v. de zijdelingse perceelsgrenzen en de ongebruikelijke bouwdiepte. Het strookje groendak van 1 m breedte aan de buitenrand kan dit negatieve effect niet omkeren. Dat toevallig geen bezwaren werden ingediend doet hier weinig terzake.'De ruimtelijke ordening is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit'(VCRO art. 1.1.4.)

Een densiteit van 30 woningen per hectare zorgt niet alleen voor beschadiging van de woonkwaliteit maar ook voor een verhoogde mobiliteitsdruk voor de omgeving. Dergelijke densiteit is ook niet meer in overeenstemming met de gangbare ontwikkelingsperspectieven voor het buitengebied. Vanaf 25 woningen/ha kan reeds gesproken worden van een stedelijke densiteit.

De totale bezettingsgraad (hoofdgebouw, tuinconstructie en ondergrondse parkeergarage) is buiten verhouding voor wat als aanvaardbaar wordt geacht voor vergelijkbare gebieden. Dit brengt bovendien met zich mee dat 12 bomen dienen te worden gerooid waardoor het beeldbepalend groen verdwijnt.

De aanvraag doorstaat ook niet de toets aan de richtlijn 'goede ruimtelijke ordening' welke in zitting van 31/05/2010 door de gemeenteraad werd goedgekeurd. Deze richtlijn is gesteund op de beoordelingsgronden zoals omschreven in artikel 4.3.1. §2 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en bevat richtlijnen o.m. inzake densiteit, perceelsoppervlakte, bouwdiepte, bouwbreedte en diversificatie van de woonoppervlaktes. De aanvraag komt aan geen enkele van de boven omschreven criteria tegemoet.

conclusie:

De aanvraag is bijgevolg niet in overeenstemming met de concepten van de goede ruimtelijke ordening doordat dat de ruimtelijke draagkracht van de omgeving duidelijk wordt overschreden.

Het ontwerp is door zijn bestemming als meergezinswoning, zijn aard en omvang niet verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening van de plaats.

..."

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkomende partijen op 20 juli 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 22 september 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

"

Naast de overeenstemming met de geldende bestemmingsvoorschriften en stedenbouwkundige regelgeving, dient elke aanvraag eveneens beoordeeld te worden in het kader van een goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag beoogt het slopen van een bestaande eengezinswoning en het oprichten van een meergezinswoningen met vijf woongelegenheden en een aanzienlijk volume. Tevens wordt een ondergrondse parking voorzien en een bijgebouw dat ook als inrit voor de ondergrondse parking dient.

Hoewel appellant dit beweert in zijn beroepsschrift, verschilt huidig ontwerp niet in grote mate van de voorgaande aanvragen. Er wordt enkel een zeer beperkte strook groendak voorzien, en het hoofdgebouw werd over haar middenas gespiegeld, zonder verdere aanpassingen van hoogte, breedte, diepte of inplanting.

Dergelijke kleine wijzigingen kunnen niet verhelpen aan de reeks pertinente negatieve overwegingen die in de voorgaande weigeringsbeslissingen werden gemaakt.

De overwegingen van het college van burgemeester en schepenen worden dan ook bijgetreden: De meergezinswoning dient in relatie tot zijn omgeving, en in vergelijking met de bestaande eengezinswoning als buitenmaats te worden beschouwd.

De omgeving wordt gekenmerkt door eengezinswoningen, met één of twee bouwlagen onder zadeldak. Huidig ontwerp voorziet in een gebouw met 3 bouwlagen onder een plat dak, zij het dat de derde bouwlaag wordt afgewerkt met 'valse' schuine dakvlakken. Drie

volledige bouwlagen kan niet aanvaard worden aangezien dit geen weerklank in de onmiddellijke omgeving vindt.

Daarenboven kennen alle bouwlagen een te grote bouwdiepte vanaf de voorbouwlijn, 20m op het gelijkvloers en de eerste verdieping, 15m op de tweede verdieping. Dergelijke bouwdiepte houdt een verdubbeling in van de bestaande bouwdiepte, en is vooral problematisch door de uitgebreide terrassen die op de eerste en tweede verdieping worden voorzien. Hoewel in huidig ontwerp de terrassen worden omzoomd door een strook groendak, zorgt dit nog steeds voor een schending van de privacy van de aangelanden door inkijk.

De te grote bouwhoogte en diepte klemt des te meer nu het gebouw slechts op 4m van de rechter perceelsgrens wordt ingeplant. Dit zorgt voor een te abrupte schaalbreuk in verhouding met de rechts aanpalende woning en een onaanvaardbare schending van de privacv.

De te grote bouwdiepte, gecombineerd met de reeds diepe voorbouwlijn, het bijgebouw, en de omvangrijke ondergrondse parking, laat tevens te weinig ruimte voor een kwalitatieve tuinzone, zeker wanneer deze voor vijf woongelegenheden dient.

Zoals reeds is vermeld, komen in de onmiddellijke omgeving quasi uitsluitend eengezinswoningen voor. Het voorzien van een dergelijke meergezinswoning met vijf woongelegenheden houdt een te grote woondensiteit in.

De door appellant aangebrachte 'vergelijkbare' meergezinswoningen in de omgeving kunnen niet als vergelijkingspunt dienen. Zijn bevinden zich ofwel niet in de onmiddellijke omgeving, dichter bij het centrum, of binnen het plangebied van een BPA en zijn steeds aanzienlijk kleiner.

Daarenboven komt het de gemeente toe haar ruimtelijk beleid te wijzigen wanneer zij van oordeel is dat bepaalde evoluties niet langer wenselijk is. In dit opzicht kan worden aanvaard dat niet langer ontwikkelingen toegestaan worden die in het verleden wel vergund werden.

Besluitend dient gesteld worden dat door het voorzien van een te groot gebouw, en een te groot aantal woongelegenheden de ruimtelijke draagkracht van zowel het bouwperceel, als de omgeving wordt overschreden en de goede ruimtelijke ordening wordt geschaad. ..."

Na de hoorzitting van 20 september 2011, beslist de verwerende partij op 20 oktober 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

... Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

Het bouwterrein bevindt zich in de kern van Sint-Martens-Latem, op ongeveer 1 km ten zuidwesten van het centrum en is gelegen op de hoek van de met de met de volwaardig uitgeruste wegen. Het bouwterrein heeft een rechthoekige configuratie met een breedte langs de van 28 m en een diepte van 58 m. Het heeft een oppervlakte van ca 1.638 m².

De bouwplaats paalt lateraal en achteraan aan huiskavels met vrijstaande eengezinswoningen met één bouwlaag onder zadeldak.

De wordt gekenmerkt door een sterke verweving van functies en gebouwentypologie. De bebouwing in de onmiddellijke omgeving bestaat uit eengezinswoningen met voorkomende kleinhandel in de benedenverdieping.

De op het bouwperceel aanwezige bebouwing bestaat uit een vrijstaande eengezinswoning met vrijstaand garagegebouw.

De bestaande woning in uitgesproken authentieke en landelijke stijl is van het langgeveltype met zadeldak en één bouwlaag onder de 3 m hoge kroonlijst; de garage bevindt zich vooraan de straat en heeft een kroonlijsthoogte van 2,06 m en een nokhoogte van 2,84 m

De aanvraag voorziet het slopen van die bestaande gebouwen, en het bouwen van een meergezinswoning met 5 appartementen en een bijgebouw.

De aanvraag behelst volgens het plan eveneens het rooien van een twaalftal bomen.

Het project slaat op een bouwwerk van zowat 40 m bij 20 m aan ondergrondse ruimten, kelders en ondergrondse parking voor 7 auto's met vooraan een appartementencomplex met 5 wooneenheden over 3 bouwlagen en achteraan geciteerd bijgebouw.

Tussenbeide bouwvolumes wordt het dak van de ondergrondse ruimten ingericht als tuin. De kenmerken hoofdvolume zijn verder: een bebouwde oppervlakte van 178 m², een volume van 5.591 m³, een bouwdiepte op het gelijkvloers van 20 m, op de eerste verdieping 15 m met aansluitend 5 m terrassen, aldus 20 m in totaal. De tweede verdieping heeft een bouwdiepte van 11,3 m met 4,2 m terras, 15 m in totaal.

Het betreft een gebouw met platte bedaking, met 'valse' schuine dakzijden afgewerkt aan de zijkant, met kroonlijsten op 6 m vooraan en 8 m achteraan en een nokhoogte van 9 m. De inplanting geschiedt op 4 m t.o.v. de rechter perceelsgrens, op 15m t.o.v. de rooilijn kant (voor grondafstand).

Het gebouw wordt uitgevoerd in rode keramische pannen, gevels in wit pleisterwerk en buitenschrijnwerk in gelakt aluminium.

Eveneens is een losstaand bijgebouw voorzien van één bouwlaag onder een combinatie van hellende daken (kroonlijsthoogte 2,25 m en nokhoogte 5,90 m) dat toegang geeft tot een ondergrondse parkeerruimte. Het bijgebouw is 17m breed, 8,6 m diep. De inplanting geschiedt op 7.2 m t.o.v. de rechter perceelsgrens, op 2 m t.o.v. de achterste perceelsgrens en op 4.73 m t.o.v. de rooilijn met de (voor grondafstand).

Ten opzichte van een eerdere aanvraag (2009) wordt ongeveer 1 m diepte van de terrassen op de verdiepingen afgenomen voor de aanleg van een 'groendak'. Daarnaast wordt het gebouw over diens middenas gespiegeld ten opzichte van het vorig ontwerp zodanig dat de linkergevel nu het aanzicht en de opbouw heeft van de vroegere rechtergevel en omgekeerd.

Historiek

Een eerste aanvraag die een meergezinswoning met 6 woongelegenheden voorzag, werd in beroep door de deputatie op 18 december 2008 geweigerd, de deputatie kwam toen tot de conclusie dat een gewijzigd ontwerp met "reductie van het aantal wooneenheden tot 4 à 5 appartementen mogelijk voor vergunning in aanmerking kan komen".

Op 20 april 2009 weigerde het college van burgemeester en schepenen van Sint-Martens-Latem 5 een gewijzigde aanvraag met wooneenheden. hierover beroep liet deputatie tijdig de na te beslissing. De aanvraag werd op 15 februari 2011 door de Vlaams Minister van Ruimtelijke Ordening geweigerd wegens een te grote schaalbreuk met de omliggende eengezinswoningen met 1 bouwlaag, wegens een te grote woondensiteit van 30 woningen/ha, wegens de te grote bouwhoogte, de diepte van de terrassen die gecombineerd met de beperkte afstand tot de zijdelingse perceelsgrenzen voor een schending van de privacy kan leiden, een negatieve impact op de infiltratiemogelijkheden wegens het te grote ondergronds volume, wegens het buitenmaatse bijgebouw, en wegens de overschrijding van de draagkracht van het perceel en de omgeving.

. .

De goede ruimtelijke ordening

Naast de overeenstemming met de geldende bestemmingsvoorschriften en stedenbouwkundige regelgeving, dient elke aanvraag eveneens beoordeeld te worden in het kader van een goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag beoogt het slopen van een bestaande eengezinswoning en het oprichten van een meergezinswoning met vijf woongelegenheden en een aanzienlijk volume. Tevens wordt een ondergrondse parking voorzien en een bijgebouw dat ook als inrit voor de ondergrondse parking dient.

De voorgestelde bouwdiepte van 20m op het gelijkvloers en 15m op de verdieping is vrij algemeen aanvaard in andere dossiers aldaar (o.a. in de en de en de Er zijn niet minder dan 5 soortgelijke gebouwen (3 woonlagen, zadeldak, terrassen, ...) in de onmiddellijke omgeving, waaronder een om slechts enkele tientallen meters van dit terrein.

Inkijk vanop de terrassen bij buren is technisch, noch feitelijk mogelijk. Bovendien zijn er geen bezwaren ingediend.

Besluitend dient gesteld worden dat het gevraagde de ruimtelijke draagkracht van het bouwperceel, noch van de omgeving overschrijdt en de goede ruimtelijke ordening niet schaadt, zo dit gebeurt met respect voor de bestaande groenaanplantingen.

De voorziene parkeeroplossing resulteert erin dat de parkeerdruk op de omgeving niet zal toenemen.

. . .

Stedenbouwkundige vergunning wordt verleend, met als voorwaarde dat het project dient gerealiseerd met respect voor de bestaande groenaanplantingen. De adviezen van de brandweer en van de Vlaamse Milieumaatschappij zijn na te leven.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing met een ter post aangetekende zending van vrijdag 4 november 2011 werd betekend aan de verzoekende partij. In hoofde van de verzoekende partij dient de beroepstermijn derhalve berekend te worden overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

Conform vaste rechtspraak van de Raad moet onder betekening worden begrepen, de aanbieding van de zending, die, behoudens bewijs van het tegendeel, wordt geacht te gebeuren op de dag na de datum van de poststempel van de ter post aangetekende zending. Onder aanbieding moet worden begrepen, het eigenlijk aanbieden door de postdiensten van de aangetekende zending en niet de feitelijke kennisname ervan, al dan niet op een later tijdstip, door de bestemmeling.

In het voorliggende dossier kon de aangetekende zending van vrijdag 4 november 2011 bijgevolg ten vroegste op maandag 7 november 2011 worden aangeboden zodat de beroepstermijn ten vroegste op dinsdag 8 november 2011 een aanvang kon nemen om af te lopen op donderdag 22 december 2011. Het voorliggende beroep, ingesteld met een ter post aangetekende zending van 22 december 2011, is tijdig overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Aangezien uit de samenlezing van de beslissing om in rechte te treden van 7 november 2011 en het inleidend verzoekschrift enige onduidelijkheid kon bestaan betreffende de hoedanigheid van de verzoekende partij, bevestigt de raadsman van de verzoekende partij, hiertoe ambtshalve door de Raad verzocht, op de openbare terechtzitting van 16 mei 2012 dat het beroep is ingesteld door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Martens-Latem als het bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan.

De verzoekende partij, als auteur van de aanvankelijke weigeringsbeslissing van 20 juni 2011, kan worden aangeduid als het bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan. De verzoekende partij heeft eveneens haar beslissing om in rechte op te treden van 7 november 2011 bijgebracht. De verzoekende partij beschikt conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO over het rechtens vereiste belang en hoedanigheid.

C. Ontvankelijkheid wat betreft de draagwijdte en de omvang van de vordering

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als het resultaat van de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift. De registratie van een verzoekschrift kan dan ook geenszins, ook niet gedeeltelijk, worden beschouwd als een uitspraak betreffende de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift tot schorsing en vernietiging verhindert derhalve niet dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat de verzoekende partij in haar beslissing om in rechte te treden nagelaten heeft concreet te beslissen ook de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te willen benaarstigen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in het inleidend verzoekschrift de draagwijdte en de omvang van haar vordering als volgt omschrijft:

"VERZOEKSCHRIFT TOT SCHORSING EN VERNIETIGING VAN EEN AFGELEVERDE BOUWVERGUNNING

... 6°. HET MOEILIJK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL. ..."

Uit de artikelen 4.8.1 en 4.8.3, §1 VCRO dient afgeleid te worden dat een bij de Raad ingesteld beroep automatisch als een beroep tot vernietiging dient aangemerkt te worden. De Raad spreekt zich overeenkomstig artikel 4.8.1 VCRO als administratief rechtscollege onder andere uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. Zo de Raad vaststelt dat de bestreden vergunning onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing in toepassing van artikel 4.8.3, §1 VCRO.

Indien men naast de vernietiging van de bestreden beslissing tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan wenst te benaarstigen dan kan dit enkel op grond van een uitdrukkelijk gemotiveerd verzoek tot schorsing. In de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd de vordering

tot schorsing immers ontegensprekelijk als een accessorium van de vordering tot vernietiging opgevat.

Wanneer een beroep wordt ingesteld door een college van burgemeester en schepenen, zoals de verzoekende partij, dan dient in het inleidend verzoekschrift de vordering tot schorsing niet alleen als accessorium van de vordering tot vernietiging te zijn opgenomen, doch moet de verzoekende partij ook uitdrukkelijk beslist hebben om naast de vernietiging, tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te vorderen.

De Raad stelt vast dat in de beslissing om in rechte te treden van 7 november 2011 enkel wordt gesteld '...er wordt beroep aangetekend tegen hoger genoemd besluit van de Bestendige Deputatie'.

De Raad kan deze algemene bewoordingen uitsluitend begrijpen als een beslissing om een vernietigingsberoep in te stellen en niet om tevens een accessoire vordering tot schorsing in te leiden. Het voorliggende beroep van de verzoekende partij kan bijgevolg uitsluitend als een beroep tot vernietiging beschouwd worden. De vordering tot schorsing is dan ook onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van de eerste en tweede verzoekende partij tot tussenkomst is ontvankelijk.
- 2. De vordering tot schorsing wordt onontvankelijk verklaard.
- 3. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0326/SA/4/0279.

4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 mei 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,	voorzitter van de derde kame	er,
	met bijstand van	
Eddie CLYBOUW,	griffier.	
De griffier,		De voorzitter van de derde kamer,
Eddie CLYBOUW		Filip VAN ACKER